

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirliigi24.net
mucadelebirliigi@gmail.com
t.me/mucadelebirliigi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete90
mucadelebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

05 Kasım 2025 S.84

Mafya Düzeninizi Parçalayacağız

Her gün haberlerde yaşamın her alanını saran bu durumu görüyoruz. Ülkenin her yanını sarmış, sarmalamış. Bu çete düzeni, bu mafyatik yapı, şimdi örgütlenen işçilere karşı aleni saldırılara girişiyor. Kuşkusuz bu da yeni değil. Yeni olan, bu saldırının alenen yapılması ve devletin bu çetelerin hamiliğini yine açıktan üstlenmesi. Tesadüf değil hiçbiri. Yoksullaşma, bilerek yoksul bırakma, "sadaka kültürü" üzerinden bir yapı inşa etme, yaşamın her alanında çeteleşmeyi teşvik etme... Dinci-faşizm toplumu böyle "yönetiyor"! Bu çürümenin ve şiddetin toplumun tüm gözeneklerine yayılmasıyla örgütlü mücadelenin önünün alınabileceğini düşünüyor. Ama yanılıyor!

Devamı 2. sayfada...

Editor

ABD Saldırganlığı Sınır Tanımıyor

Serpil Ünal

Sizin Mafyanız Varsa İşçinin de Sendikası Var

Emperyalizm Düşecek, Halklar Zafer Kazanacak

Öldüren Düzeni Yıkma İçin Örgütlen!

D. Sofia Belay

Kadınların Gözünden Rojava Devrimi

Mafya Düzeninizi Parçalayacağız

Manşet

Tepeden tırnağa çeteleşmiş, çürümüş bir düzen bu. Yeni değil kuşkusuz. Yeni olan, çürüme ve dağılmanın ulaştığı düzey. Üstelik her geçen gün derinleşiyor.

Daha önce de söyledik. Kapitalizme, sermayeye içkindir bu çürüme ve şiddet. Çeteleşme, mafyatik doku, onun özünde var.

Her gün haberlerde yaşamın her alanını saran bu durumu görüyoruz. Ülkenin her yanını sarmış, sarmalamış. Bu çete düzeni, bu mafyatik yapı, şimdi örgütlenen işçilere karşı aleni saldırılara girişiyor.

Kuşkusuz bu da yeni değil. Yeni olan, bu saldırının aleni yapılması ve devletin bu çetelerin hamiliğini yine açıktan üstlenmesi.

İstanbul Esenkent'te haklarını arayan işçiler, onlara sahip çıkan devrimci sendikacılar, çeteleşmiş yapının taşlı saldırısına uğradı, ardından darp edildi. Diğer mücadeleci sendikaların olayı duyar duymaz şantiyeye gelmesi ile içeri kaçan bu mafyatik çetenin imdadına "çetelerin hamisi" yetişti! Polis, devrimci işçilerin önüne barikat olmakla kalmadı, onları gözaltına aldı!

Tesadüf değil hiçbirisi. Yoksullaşma, bilerek yoksul bırakma, "sadaka kültürü" üzerinden bir yapı inşa etme, yaşamın her alanında çeteleşmeyi teşvik etme... Dinci-faşizm toplumu böyle "yönetiyor"! Bu çürümenin ve şiddetin toplumun tüm gözeneklerine yayılmasıyla örgütlü mücadelenin önünün alınabileceğini düşünüyor. Ama yanılıyor!

Devrimci öncü işçilerilmekilmek ördükleri zorlu mücadeleleriyle, her tür bedeli ödemeyi göze alan militan faaliyetleriyle açıyorlar kendi önlerini. Kendi deyimleriyle bir "kopuş süreci yaşanıyor". Burjuva sendikacılığı, sarı/uzlaşmacı sendikacılığı paçavra gibi bir kenara kaldırıp atan, tabandan aldıkları güçle ilerleyen "ve sınıf hareketinin tarihinden gelen" bir "mücadeleci gelenek" yükseliyor!

Yine devrimci öncü işçilerin kendi ifadelerini kullanırsak, "Sorun, bir sınıf odağını yaratma sorunudur... Bir hegemonya yaratma sorunudur. İşçi sınıfının hegemonyasını, pratik alanda, entelektüel ve ideolojik alanda yaratma sorunudur."

Çeteleşmenin, çürümenin, mafyalaşmanın toplumun tüm gözeneklerine sirayet ettiği, tuzun koktuğu bir ortamda ancak devrimci işçilerin ağırlıklarını ve iradelerini ortaya koyduğu böylesi bir odak, sermayenin tüm toplumu atomize etme saldırısını boşa çıkarabilir. Ve ancak böylesi devrimci bir odak, bu kokuşmuş düzeni tarihin çöp sepetine atacak büyük kalkışmanın, gerçek bir halk devriminin lokomotif olabilir.

Kendi gücünün ve kendi tarihsel misyonunun bilincinde olan bir "süreç", bir devrimci faaliyet bu. Zorlu bir "süreç". Ama mutlaka başarıya ulaşacak bir "süreç"!

Venezuela-Nijerya-Meksika ABD Saldırganlığı Sınır Tanımıyor

Editör

ABD Başkanı Trump'a ait şu sözler, Amerikan emperyalizminin nasıl gözü dönmüş ve bir o kadar da küstah saldırganlık içinde olduğunu göstermeye [yetiyor](#):

"Bundan sonra eğer bir savaştaysak, o savaşı kazanacağız. (...) Savaşacağız, savaşacağız, savaşacağız... Kazanacağız, kazanacağız, kazanacağız."

Trump, bu sözleri Japonya açıklarında demirli USS George Washington uçak gemisinde askerlere yönelik konuşmasında sarf ediyor.

ABD öncülüğündeki emperyalist kapitalist devletlerin ve onların hükümetlerinin insanlığı topyekun, belki de nükleer silahların kullanılacağı bir dünya savaşına sürüklemeye çalıştıkları kesin.

"Barış" sözcüklerinin ağzında birer yalandan ibaret olduğu her gün daha çok açığa çıkan Trump'ın söylemlerine aldırmayacak olursak, bu saldırganlığa, ABD emperyalizmi öncülük ediyor. Elbette, Avrupalı emperyalist devlet ve hükümetler karşısında, kendi çıkarlarına öncelik tanıyarak ve artık birer vasaldan ibaret olan olan Avrupa emperyalist hükümetlerine

boyun eğdirerek...

Son bir iki aydan bu yana, ABD emperyalizminin, Trump şahsında, Venezuela'yı hedef tahtasına koyduğu biliniyor. On binlerce asker, uçak gemileri, bu gemilerin eşlik ettiği savaş gemileri, ağır bombardıman uçakları; kısaca, tam kapsamlı bir savaş için gerekli her malzeme şimdi Venezuela kıyılarına yığılmış durumda.

Dünya işçi sınıfı ve emekçi halkları, yürekleri ağızlarında bu savaş hazırlığının nereye varacağını beklerken, aynı emperyalist devletten ve onun başındaki adamdan bu sefer, önce Nijerya'ya saldırı hazırlığı emri verildiği açıklandı; bir iki gün geçmeden, arkasından Meksika'ya saldırı hazırlığı yapıldığı ilan edildi.

Nijerya'ya yani emperyalist devletlerin Afrika kıtasında kendilerine en bağlı, bu en sadık devlete saldırı hazırlığı gerekçesi biraz farklı: Bizzat kendilerinin oluşturup örgütledikleri, finanse ettikleri, silahlandırdıkları dinci faşist örgüt Boko Haram'ın Hristiyanlara yönelik katliamları. İleri sürdükleri gerekçe bu. Elbette biz bu bahaneyi

Dünya ABD'nin saldırılarından bıkmış. Kendi işçi sınıfı ve emekçi-yoksul halkları dahil tüm dünya ABD'ye karşı

İŞİD-El Kaide-El Nusra zincirinden iyi biliyoruz.

Her bir ülkeye saldırı isteğinin bahanesi farklı. Venezuela'ya saldırı gerekçesi, narko mafyanın varlığı. Ama dünya alem biliyor ki, bu gerekçe bir bahaneden ibaret ve asıl amaç, Venezuela'nın sosyalist eğilimli Maduro iktidarını devirerek, ABD'nin kendi işbirlikçilerini iktidara taşımak. ABD emperyalizmi Venezuela'da Chavez'in devlet başkanı olmasından bu yana bu hedefini gerçekleştirmek için plan üzerine plan yapıyor. Yani bu, Trump denen narsist adamın değil, ABD devlet ve hükümetlerinin planı, hedefi ve amacıdır. Amaç, Latin Amerika'da Maduro iktidarını devirerek öncelikle Küba etrafındaki ablukayı iyice sıkılaştırmak; ikinci olarak Latin Amerika'da sosyalist eğilimli diğer devlet ve hükümetlere gözdağı vermek, onları amaç ve hedeflerinden caydırmak.

ABD emperyalizmi, bütün dünyada olduğu gibi, Latin Amerika'da da sürekli gerileyen hegemonyasını yeniden tesis etmek; Latin Amerika işçi sınıfları ve emekçi halklarının ve Nikaragua gibi devletlerin emperyalizme başkaldırılarını ezmek niyetinde. Çünkü, Latin Amerika işçi sınıfı ve emekçi halklarında anti ABD, anti emperyalist eğilim; emperyalizmin etki alanından çıkma istek ve hedefi her geçen gün güçleniyor.

Kimileri, ABD'nin Venezuela'ya saldırısının temel nedenini

Venezuela'nın petrol yataklarını ele geçirme isteğine bağlıyor. Şüphesiz, Venezuela'yı işgal edip kendi kuklalarını iktidara getirmeyi başarsa, ABD'nin yapacağı ilk işlerden biri bu olacak. Ama savaş ve eğer başarabilirse, işgalin ana motivasyonu, sosyalizme karşı mücadeledir. ABD'nin en büyük korkusu, "arka bahçe" olarak tanımladığı Latin Amerika'nın sosyalizme kayması, ABD'nin Latin Amerika üzerindeki denetimini yitirmesidir. Coğrafi ve nüfus olarak küçük bir ülke diyebileceğimiz Küba'dan büyük bir korku duymasının; Küba'yı hayasız, insanlık dışı bir ambargoyla boğmaya çalışmasının nedeni de bu.

"Dünya bizim saldırılarımızdan bıkmıştı. Biz diyorum yani İsrail ve biz". Bu sözler ABD Başkanı Trump'a ait. Çok değil, yaklaşık on beş gün önce söylenmiş sözler. Trump, belki de hayatının en doğru tespitini yapmış. Dünya yani dünya işçi sınıfı ve emekçi halkları ABD'nin saldırılarından bıkmış. Sanırsınız ki Trump ve ABD bu sözlerden sonra saldırgan siyasetlerine son verecek! Tam tersi oldu. Trump denen ABD Başkanı, bu sözleri henüz havada yankılanırken yeni saldırı hazırlıklarına girişti, yeni saldırı emirleri verdi. Bunun bir açıklaması olmalı.

ABD emperyalizmi, bütün emperyalist sistem gibi ve onunla birlikte çöküyor. Milyonlarca

insanın katıldığı ve iki bin yedi yüz yerde düzenlenen "Krallara Hayır" mitingleri, bir kez daha ABD'nin bir iç savaşın eşiğinde sallanıp durduğunu gösterdi. Dış savaşlar, bağımlı ülkelerin tam ekonomik ilhakı, sosyalizme, sosyalist ülkelere karşı sürekli savaş, ABD tarafından bu süreçten çıkış yolu olarak görülüyor.

Ama ekonomik çöküntü ve kendi emekçi sınıflarının, yoksul kitlelerinin saldırısı altındaki bir devletin bir dış savaşını kazandığı tarihin neresinde görülmüş ki! ABD emperyalizminin bu cendereden çıkmak için attığı her adım onu çöküşe yaklaştırmaktan başka bir sonuca yol açmayacak.

Dünyada ABD emperyalizmi karşıtlığı büyük bir hızla geliyor. Anti emperyalist dalga her yeri sarmış durumda. Bu nedenle, ABD, askeri teknik üstünlüğüne dayanarak Venezuela'ya saldırırsa bile, bu onun çöküşünü hızlandıracak, iyi hesaplanmamış, çaresizlikten atılmış çılgınca bir adım olacak.

Trump, "Bibi"ye yani faşist Netanyahu'ya "Bibi, tüm dünyayla savaşamazsın... tüm dünya sana karşı" demiş. Doğru da demiş. Bir koşulla ki, faşist Netanyahu'ya söyledikleri kendisi ve ABD için de geçerli.

Dünya ABD'nin saldırılarından bıkmış. Kendi işçi sınıfı ve emekçi-yoksul halkları dahil tüm dünya ABD'ye karşı.

Sizin Mafyanız Varsa İşçinin de Sendikası Var

Serpil Ünal

Yapı Yol İş Sendikasının İstanbul temsilcisi Ergül Çiçekler ile sendika başkanı ve üyelerinin İstanbul'da geçtiğimiz hafta uğradığı saldırıyı ve sendikanın faaliyetlerini konuştuk.

İşçi sınıfı, devlet için sermaye için hem zenginliğin kaynağıdır, üretici güçtür hem de sürekli budanması gereken zehirli bir sarmaşıktır. Bizim son yaşadığımız saldırı da benzerleri de bu sistemin dışında ele alınamaz.

Bu yoğunluğunuzda bize zaman ayırdığınız için öncelikle teşekkür ederiz. 31 Ekim günü Esenkent'te Dünya Şehir İnşaat'ın şantiyesinde bir saldırıya uğradınız. İlk olarak buradan başlayalım. Bu saldırıyı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye'de sınıf mücadelesi tarihine baktığımızda da çok sayıda sendika yöneticisinin katledildiğini görürüz. Sendikal çalışma yürütenlerin gözaltına alındığını görürüz. Gerçekten sınıf mücadelesi yürüten sendikacılar hatta öncü işçilere soruşturmalar açılmıştır.

Türkiye'de sendikal mücadele vermek sürgün edilmektir, işini kaybetmektir. Şirketler ve devlet nezdinde öcü sendikacıdır. Türkiye Cumhuriyeti kuruldu kurulalı sınıf mücadelesi çok sert geçmiştir. Sınıf mücadelesinin sert geçtiği yerde de sınıfı geri düşürme, sınıf bilincini öldürmeye yönelik sürekli bir çaba vardır. İşçi işçi olduğunu farkına varmasın, işçi üretimden gelen gücünün farkına varmasın ki çok daha rahat

sömürebilsinler. Bu dünyanın başka yerlerinde de böyledir ama bazen farklı yöntemlerle devam eder. Bizde sopa hapis cezasıdır, katliamdır. Katliam derken abartmıyoruz. En son Ankara Gar Katliamı'na baktığımızda bombaların işçilerin özellikle işçi sendika kortajlarının içinde patlatıldığını görüyoruz. İşçiler, emekçiler, sendika yöneticileri katledildi.

İşçi sınıfı, devlet için sermaye için hem zenginliğin kaynağıdır, üretici güçtür hem de sürekli budanması gereken zehirli bir sarmaşıktır. Bizim son yaşadığımız saldırı da benzerleri de bu sistemin dışında ele alınamaz.

Türkiye'nin son 40-50 yılında işçi sınıfı hapsedilerden, zindanlardan, katliamlardan geçmiştir. Bugüne geldiğimizde aslında hiçbir şey değişmedi. Dün bir şantiyenin ortasında bir sendika başkanının kafasına taş ile vuruldu.

Olay nasıl gelişti? Önceden işçiler bir tartışma durumu yaşamış mıydı?

Sendika olarak bir ön görüşme yapmak için şantiye sahasına ana firmanın bürosuna gittik. Görüşme talep ettik ki, öncesinde telefonla da görüşmüştük ve onlar da olumlu karşılamıştı. "On dakika bekleyin, proje müdürü gelecek" dediler. Bize gösterdikleri yere üç kişi geçtik. Bir anda bizim aslında görüşmeyi düşünmediğimiz taşeron firma Serter Elektrik'in adamları ortaya çıktı ve provokatif davrandılar. Resmen pusu hazırlanmıştı.

"Üyelerimize çıkış verdiniz, gelin bu konuyu konuşalım. İşçilerin haklarını ödemeniz gerekiyor" dememize kalmadan 10'a yakın kişi saldırı bize. Diğer kapının önünde şantiye alanının dışında bekleyen üyeler içeri girince taşeron firmanın adamlarının bir kısmı zaten kaçtı. Yukarıda duranlar da her taraftan bize taş atmaya başladılar.

Bir kişi Mustafa başkana çok yakın mesafeden bir kaya büyüklüğünde bir taşı ya direkt vurdu ya da çok yakından başkanın kafasına attı.

Bana da yöneldikleri için araya giremedim. Ve zaten başkan yere yığıldı kan içinde. Şuurunu yitirmişti zaten. Ben üzerine kapandım, yerdeyken bir sürü öyle kaldı.

Başkana taşla vuran adam komik şekilde karakolda "Başkan benim kafatasını kırdı" diyor. Saldırganlardan birinin dişi kırılmış, birinin gözü morarmış, birinin kaburgası kırılmış, birinin kafatasında çatlak varmış, dişi atılmış falan filan... Üçü de garip şekilde "Bizi başkan yaraladı" diye ifade verdi.

Başkan 60 yaşında bir adam zaten saldırmışsınız yere düşmüş, yaralanmış. Bu şekilde onun kalkıp 3 kişiyi yaralaması mümkün değil. Kameralarda kayıtlardan zaten açığa çıkacaktır. Olayda önce ben hedef alınmışım başkanı görünce direk ona yöneldiler. Konfederasyon başkanını görselerdi ona saldıracaklardı. Açıkça bir sendika düşmanlığı var.

Özellikle son süreçte inşaat patronlarının silahla işçileri tehdit ettiğini görüyoruz. Mafya gibi davranıyorlar diyebilir miyiz?

Serter Elektrik zaten mafya bir firma. Böyle çok firma var. Ama eylem günü beklemedikleri bir refleks gördüler işçilerden. Silahınız olabilir, taşınız olabilir, mafya olabilirsiniz ama işçinin sendikası var. Kendi özgücü var sen onun kafasına taş vurursan o da sendikasını savunur.

Genelde eyleme çıkan işçiler gözaltına alınıyor. Ama bu eylemde gözaltı yaşanmadı. Saldırı sonrasında nasıl bir süreç gelişti?

Saldıran insanlar hakkında hiçbir işlem yapılmadı uzun süre. Mağdurmuş gibi gidip bir de şikayet ettiler. Karakolla şantiye duvar duvara polislerin oraya gelmesi 20 dakika sürdü. Ve geldiklerinde saldırıya uğrayan bizlere gözaltı yapmaya çalıştılar. Sonra da "Önce hastaneye götürüreceğiz sonra gözaltına alacağız sizi" dediler. Ve ana şirketin bürosu 50 metre ileride ve karakolun 20 metre yakınında. Bu adamlar bize saldırdı ama polis gelmedi, ambulans da gelmedi.

Bu saldırıdan Dünya Şehir İnşaat şirketi de habersiz değil. Çünkü şantiyenin içinde de bir ofisi var ve bizim geleceğimiz biliniyordu randevu almıştık, saati belli.

Saldırının ardından sizin çağrınız üzerine Mücadeleci Sendikalarından temsilciler, siyasi parti ve devrimci kitle örgütünden pek çok kişi geldi ve güçlü bir dayanışma gösterdi.

Eylem günü yapılan dayanışma, yalnız olmadığımızın altını bir kez daha çizdi. Gerçekten çok önemli bir dayanışmaydı. KATAŞ-SEN, İnşaat İş Sendikası, Dev Yapı İş, DGD-SEN ve Öğretmen Sendikası'nın başkanları ve üyeleri bizlerleydi. Gelemeyenler de telefon ile aradı ve neye ihtiyaç olduğunu sordular.

Burada şunu da vurgulamak gerekiyor. Mücadeleci Sendikalar olarak ifade edilen sendikalar gerçekten de mücadele eden sendikalar. Sayılarından bağımsız, karşısına dikilen duvarlardan bağımsız inadına yürüyen bir mücadele örneği oluşturuyor.

Mücadeleci Sendikalar için bunlar küçük sendikalar deniyor. Gerçekten de eğer sayısal olarak bakarsak küçük sendikalar. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Eğer kafa sayısına bakıp söylüyorlarsa evet sayıca az olabiliriz ama güç olarak görüldüğümüzden daha fazlasıyız. Örneğin 1 Mayıs'ta binlerce üyesi olan konfederasyonlar devasa pankartlar hazırlayıp izinli alanlara giderken Mücadeleci Sendikalar olarak her türlü yasağa, engele rağmen Taksim çağrısı yaptık. Ve izinli alanlara gidenlerden çok daha fazla insanı Taksim'e çektik. Ve biz orada gördük ki gelenler bizim üye sayımızın çok üstünde. Bir de bizim Yapı Yol İş olarak resmi üye sayımızın belki yirmi katı üyemiz var. Oraya Mücadeleci Sendikaların resmi üyelerinin çok çok üzerinde insan geldi. Evet 1 Mayıs çağrısında aramızda sendika olmayanlar da vardı ama oradaki kitle 1 Mayıs'ta Taksim'e çağrı yapan kurumların gücünü gördük.

Siz çağrı yaptıktan sonra bir çok şantiyeden işçiler işlerini bırakıp geldi. Bunun nedeni Mustafa Adnan Akyol'un uzun süredir bu alanda mücadele veriyor olması mı yoksa örgütlenme biçiminin getirdiğini bir durum mu?

Bizim işimiz "işçinin hakkını aldık ve olay bitti" demek değildir hiçbir zaman. Biz para alma aracı değiliz. Sınıf içinden işçi önderleri çıkarmayı hedef edinmiş bir sendika.

Elbette başkanın bir saygınlığı var. Yılların inşaat işçisi ve çok büyük emekleri olan bir insan. Başkan hala bir işçi. Arkadaşlarımız elbette bu saldırıya sessiz kalmayacak bir refleks göstereceklerdi. Biz bunu bekliyorduk. Biz bir fotoğraf ve bir konum paylaştık. Özellikle sendika gençlik kadroları her taraftan oraya akmaya başladı. Ve geldiklerinde söz konusu olan işçi arkadaşlarımızın alacakları değildi. Arkadaşlarımız oraya hesap sormaya geldiler.

Yapı Yol-İş'in bir yerde bir hak arama mücadelesi olduğunda birkaç ilde eylem yapabiliyor. Sendika olarak geniş bir örgütlenmeye sahip olduğunuzu söyleyebilir miyiz?

Bizim işimiz "işçinin hakkını aldık ve olay bitti" demek değildir hiçbir zaman. Biz para alma aracı değiliz. Ortada verilen ciddi bir emek var. Sadece başkana yapılan saldırı için de gelebilirlerdi. Yapı Yol İş'in bir örgütlenme çalışması var. Sınıf içinden işçi önderleri çıkarmayı hedef edinmiş bir sendika. Eylem alanına gelenler bizim örgütlü gücümüzün tamamı değil. Onların içinde bir ile gittiğinde temsilcilik yapacak öncü işçiler var. Bunlar sendikamızın kadroları. Ve orada gördüğünüz yüz kişi üç defa değişti. Silivri'den, Esenyurt'tan, Yenibosna'dan gelmeyenler var.

Bu arada Fikirtepe'de bir direnişimiz vardı. Arkadaşlarımız Kardelen İnşaat'ın bürolarını işgal etmişlerdi.

Buradan karakola götürüldü. Sonra şantiyeye geldiler. Ve sabaha kadar mücadele edip haklarını aldılar.

Alibeyköy'de de bir direnişimiz vardı, onu ilan etmemiştik. Her eylemi paylaşırsak sosyal medya hesapları ilan tahtasına döner. Bizim eylem kapasitemiz çok yüksektir. Öncü işçiler çok geniş bir alanda işçilerle temas içinde. Üye kadrolarımız var eylem yapılabiliyorsunuz diyorlar. Evet öyle ama bu yoğun bir çabanın ve emeğin ürünü.

Ayrıca Yapı Yol-İş sadece üç yıllık ya da on yıllık bir tecrübenin sonucu değil. Elli yıllık bir mücadelede pişmiş insanların deneyimlerinden ortaya çıktı. Yapı Yol-İş'in aklı böyle çalışır. Ve sınıf mücadelesini örer. Bizim kendini mücadeleye adanmış, beş kuruş para almayan, sendikanın kirasını ödemek için cebindeki tüm parayı

veren öncü işçilerimiz, saha görevlilerimiz var. Ve ben bu işin hakkını nasıl veririm diye kafa yoruyorlar. Burada bir okul varsa da o okulun öğrencileri de işçiler.

Biz sınıf mücadelesi tarihiyle kendimizi özdeşleştiririz.

Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz. Eylemlerinizi takipte kalacağız.

Sermaye Egemenliğini Yıkalım Emeğin İktidarını Kuralım!

Gün geçmiyor ki bu topraklarda işçi sınıfına yeni saldırıların olmadığı bir güne uyanalım. İşçi sınıfının geniş kesimleri derinleşen siyasi ve ekonomik krizin yıkıcı etkileriyle her gün yıkıma uğruyor. Orta Vadeli Plan (OVP) kapsamında sermayenin başlattığı kapsamlı saldırganlık en çok da işçi sınıfının esnek, örgütsüz, güvencesiz bir şekilde ve sefalet ücretleriyle çalışmasını dayatıyor. **İşçilerin büyük çoğunluğu için artık yaşam, kelimenin gerçek anlamıyla açlığın gölgesinde, yaşamdan kovulma ve işsizlik tehdidinde bu emek rejimine mahkum edilmek anlamına geliyor.** Tüm işletmelerde, şantiyelerde, fabrikalarda, şirketlerde ve madenlerde çalışan işçilerin örgütlenme çabaları hedef alınıyor. İleri ve öncü işçiler sistematik olarak patron ve devlet işbirliğinde saldırıya uğruyor, öncü, devrimci işçiler zindanlara atılıyor.

Saldırıları işten atmaktan, fiziksel olarak yaralamaya, mahkemelerde kovuşturmalara, zindanlara yıldırmaya kadar çok çeşitli. İşte böylesi bir saldırı dün öğlen saatlerinde İstanbul Esenkent'teki bir şantiyede eylemde olan Yapı Yol İş üyesi işçilere, sendika genel başkanına ve sendika yöneticilerine yönelik gerçekleşti. İşçilerin hakkını gasp eden firma yetkililerinin şantiye içinde örgütlediği bir pusu sonucu taşlı saldırıya uğrayan işçiler, sendika başkanı ve örgütlenme uzmanı yaralandı. Üstelik patronu koruyan polis saldırının devamında yaralanan sendika yöneticilerini ve işçileri gözaltına almaya çalıştı. İşçiler ve öncüleri tedavilerinin ardından gözaltına alınıp, gece geç saatlerde serbest bırakıldı.

Faşist devlet ve sermaye iş birliğinde yapılan bu saldırı, bugün yaşadığımız topraklarda işçi sınıfının eylemci, uzlaşmayı reddeden sokak mücadelesini açıkça hedef alan örgütlü bir saldırıdır. Oysa

bu saldırı ne münferittir, ne de öylesine gerçekleşmiştir. Bu örgütlü faşist saldırganlığın benzerleri, bugün başta Hacettepe olmak üzere üniversitelerde mücadele eden gençlere, sokaklara akan kadınlara, toplumun ve doğanın sesini duyurmaya çalışan gazetecilere yönelmektedir. Emek cehennemine çevrilen bu topraklarda işçiler her gün üç kuruş için canını ortaya koyup iş cinayetlerinde hayatını kaybederken, onlara örgütsüz ve esnek çalışma dayatılırken ve sefalet ücretleri ile yaşamları çalınırken işçi sınıfı sokaklara akıyor. İnşaat sektöründe ağır koşullarda çalışan işçiler örgütlenmek ve ücretlerini alabilmek için sayısız direnişlere çıkıyor. Patronların saldırıları ise işçileri yıldırmak şöyle dursun, işçilerin öfkelerini ve sınıf kinini biliyor.

Neresinden tutsak sınıf kinimizi bileyen, artık bu böyle gitmez dedirten günlerden geçiyoruz. Toplumun soluyan tüm kesimlerine kaşı amansız bir saldırı dalgası, korkunç boyutlara ulaşan bir toplumsal ve sosyal çürüme, faşist devlet şiddeti... Ya bu karanlığı dağıtıp, faşizmi yıkacak ve emeğin iktidarını kuracağız, ya da sermaye egemenliği ve onun vahşeti bizleri yok edecek. Ara halka, sığınacak güvenli liman kalmadı, **şimdi fabrikalardan, şantiyelerden, emekçi semtlerden ve üniversitelerden örgütlü gücümüzle sokağa akıp emeğin iktidarını kurma zamanı!**

Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!
Emeğin Gücü Sermayeyi Yenecek!
Bütün İktidar Emeğin Olacak!

Mücadele Birliği Platformu
01.11.2025

“Alper’i Sürgün Edenler Anayasal Suç İşliyor”

Tüm Sağlık Ve Sosyal Hizmet İşçileri Sendikası (TSS İŞ), Şuhut Devlet Hastanesi’nde temizlik görevlisi olarak görevi olmayan işleri yapmak istemediği için Bolvadin Devlet Hastanesi’ne sürgün edilen üyeleri Alper Arievi’nin işine geri dönmesi talebiyle 31 Ekim günü hastane önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Yapı Yol İş ve KATAŞ-SEN’in de destek verdiği eyleme Alper’in ailesi ve arkadaşları da katıldı.

TÜM İŞ Konfederasyonu adına Konfederasyon Eğitim Şube Başkanı Şahin Başaraner de Arievi’nin mücadelesini desteklediklerini belirtti.

Açıklamayı TSS İŞ Genel Başkanı Ülkü Şeyda Başaraner yaptı. Bundan bir yıl önceye kadar Alper Arievi’nin doğduğu ve 4 çocuğuyla, eşiyle yaşadığı yerde tek bir ceza bile almadan 10 yıldır Şuhut Devlet Hastanesi’nde çalıştığını aktaran Başaraner, hastane yöneticilerinin bugün bile onun titizliğinden, çalışkanlığından övgüyle bahsettiğini hatırlattı.

Ancak bundan bir yıl önce Alper Arievi’nin sendikasını değiştirdiğini, bilinçlendiğini ve yapmaması gereken işlerin yaptırıldığını fark ettiğinde, kurallı çalışmak istediğini ve Toplu İş Sözleşmesiyle, yasalarla, Sağlık Bakanlığı’nın genelgeleriyle zaten belirlenmiş olan iş tanımına göre çalışmak ve sadece temizlik yapmak istediğini aktaran Başaraner “O zaman olanlar oldu. Bir yıldır Alper Arievi’nden bir örnek yaratılmak isteniyor. ‘Kural istemeyin, sizin aleyhinize çalışsa da yetkili sendikadan ayrılmayın, kendi işiniz olup olmadığına aldırmayın, tehlikeli sorumluluklar almanız gerekse de, ne deniliyorsa onu yapın yoksa Alper

Arievi gibi olursunuz” denilerek işçilere gözdağı verildiğini belirtti.

Kamu hastanelerinde çalışan temizlik işçilerinin temizlik dışında birçok işe koşturuldukları için temizlik yapamadıklarını aktaran Başaraner “Hasta taşıma, malzeme, evrak ya da numune getir götürler, çoğunlukla temizliklerini yapamayıp hatta yarım bırakıp koşturdukları işler haline gelmiş durumda. Bu durum aynı zamanda temizlik işçilerinin emeklerini de kendilerini de görünmez ve değersiz hale getiriyor” dedi.

Başaraner, tüm yasalar, yönetmelikler, genelgeler, iş sözleşmeleri, mahkeme kararları temizlik işçilerinin sadece temizlik yapması gerektiğini vurgularken, temizlik işçilerinin hem temizlik yapamadıkları için hem de yetkileri olmayan işleri yaptıkları için şikayet edilip, azarlandığını, suçlandığını söyledi.

Başaraner Alper Arievi’nin sonradan yaşadığı sürgünleri,

cezaları, nasıl “meydancılık” yaptırıldığını ve hain ilan edildiğini ve mahkeme süreçlerini anlattı.

Ülkü Şeyda Başaraner açıklamayı, “Temizlik işçilerini her türlü baskıya razı etmek için Alper Arievi’nden bir örnek yaratmaya çalışanlara izin vermeyeceğiz. Bu yanıktan bir an önce dönün. Her yönüyle hatalı olan tayin yazınızı iptal edin. Alper Arievi’nin ailesinin yanına dönmesini sağlayın.

Biz sendikamız aracılığıyla kurallı çalışmanın her yerde hayata geçirilmesi için mücadele etmekten vaz geçmeyeceğiz. Alper Arievi evine dönünceye kadar her yerde Sağlık Bakanına ve tüm yetkililere sormaya devam edeceğiz: #AlperNeYapsın” diyerek sonlandırdı.

Açıklamanın ardından İl Sağlık müdürüyle görüşmek için randevu isteyen TSS İŞ, haftaya görüşme yapacaklarını belirtti.

Emperyalizm Düşecek, Halklar Zafer Kazanacak

Karakas Uluslararası Konferansı'nın yayınladığı "Anti Emperyalizm ve Anti Faşizm" Bildirisidir.

ABD'nin Venezuela'ya yönelik emperyalist saldırganlığı acımasız ve amansız. ABD, uyuşturucuyla mücadelede örnek bir ülke olan Venezuela'yı "narko-devlet", Devlet Başkanı Nicolás Maduro'yu ise "uyuşturucu baronu" olarak karalarken, başına konulan ödülü iki katına çıkarıyor. Güney Karayipler'de işgal güçlerini daha da artırıyor ve Venezuela halkını katlederek iğrenç zulümler gerçekleştiriyor. Venezuela'ya yönelik saldırgan kampanya, 15 Eylül - 6 Ekim tarihleri arasında yaklaşık 25 ülkenin katılımıyla düzenlenen büyük çaplı işgal tatbikatı "UNITAS 2025" ve "sahte bayrak" operasyonlarıyla ifşa ediliyor. 17 Eylül tarihli bir rapora göre, **Venezuela ordusu tarafından 3.680 kilogram kokainle yakalanan bir uyuşturucu kaçakçısının ABD Uyuşturucuyla Mücadele Dairesi (DEA) ajanı olduğu ortaya çıktı.** ABD yanlısı aşırı sağcı faşistler, ABD emperyalizminin Venezuela'ya yönelik saldırısını, ABD emperyalizminden açıkça askeri müdahale ve işgal talep etmek ve Başkan Maduro liderliğindeki tek anayasal hükümeti devirmek için kullanıyor. Dahası, uyuşturucu kaçakçılığı ve düzensiz silahlı gruplar sürekli olarak Venezuela topraklarına sızmaya çalışıyor.

Gerçek apaçık ortada: ABD emperyalizmi, doğal kaynaklarını, özellikle de 350 milyar varil petrol, altın, boksit, su ve çeşitli biyolojik kaynakları yağmalamak için Venezuela'yı işgal etmeyi amaçlıyor. BM Uyuşturucu ve Suç Ofisi'ne göre, Kolombiya kokaininin yalnızca %5'i Venezuela üzerinden geçmeye çalıştı ve bu da çoğunlukla Venezuela yetkilileri tarafından ele geçirildi. Eylül ayında yazdığı kişisel bir mektupta, Başkan Maduro, Venezuela'nın son yıllarda uyuşturucu kaçakçılığıyla uğraşan 420 uçağı imha ettiğini vurguladı. "Uyuşturucu kaçakçılığı" konusunda asıl endişe kaynağı Venezuela değil, Ekvador olmalıdır. Noboa ailesinin Ekvador'daki Posorja limanı, Latin Amerika'dan Avrupa'ya ana kokain kapısı haline geldi. Ekvador halkı,

neoliberal politikaları uygulayan ve Galapagos Adaları'nda anayasaya aykırı bir ABD askeri üssü inşa eden Daniel Noboa'nın ABD yanlısı kukla hükümetine öfkeli.

ABD emperyalizmi, Komünler etrafında birleşen Venezuela halkını asla yenemeyecek. Başkan Maduro, silahsız mücadeleden silahlı mücadeleye geçiş çağrısında bulunarak, ulusun onurunu savunmanın tarihi bir görev olduğunu vurguladı. 260.000 sokağın ve 47.000 topluluğun silahlı direnişe hazırlanması talimatını verdi. Bugün, "Kışla Halkındır" sloganı altında, Venezuela'da halk hükümetini ve anavatanlarını savunmak için 4,5 milyon milis üyesi örgütleniyor. Milyonlarcası da milis ve muharebe birliklerine gönüllü olarak katılarak, halk ile hükümet arasındaki kırılmaz birliği ve muazzam siyasi ve ideolojik güçlerini ortaya koyuyor. Anti emperyalist kampla stratejik ve taktiksel birlik de pekiştiriliyor. Mayıs ayında Rusya ile imzalanan stratejik ortaklık ve iş birliği anlaşması, Eylül ayında Venezuela Ulusal Meclisi tarafından oybirliğiyle onaylandı. Aynı dönemde, Küba-Venezuela stratejik ittifakı da yeniden teyit edildi. ALBA, CELAC ve Bağlantısızlar Hareketi (NAM) gibi uluslararası ve bölgesel iş birliği kuruluşları ve birçok Latin Amerika ülkesi, bölge barışını tehdit eden ABD birliklerinin konuşlandırılmasını kesin bir dille reddetti.

ABD emperyalizmi, doğal kaynaklarını, özellikle de 350 milyar varil petrol, altın, boksit, su ve çeşitli biyolojik kaynakları yağmalamak için Venezuela'yı işgal etmeyi amaçlıyor.

Emperyalizm, şu anda bile dünya çapında saldırganlık savaşları, halk katliamları, rejim değişiklikleri ve kaynakların yağmalanması yürütüyor. **Emperyalist güçler ve onların faşist uşakları, Ukrayna ve Doğu Avrupa'da, Filistin ve Batı Asya'da, Sudan'da, Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nde ve Afrika genelinde savaşları genişletmeye ve uzatmaya çabalarlarken, Doğu Asya ve Batı Pasifik'te yeni bir savaş ateşlemek ve böylece Üçüncü Dünya Savaşı'nı tam ölçekli bir çatışmaya dönüştürmek için çılgınca çabalıyorlar.** Özellikle Filistin halkına yönelik soykırım, emperyalist ve faşist güçleri gerçek birer katliam makinesi ve savaş suçlusu olarak ifşa ediyor. Aynı klikler, Doğu Avrupa, Latin Amerika ve Asya genelindeki hükümetleri devirmek için çılgınca "renkli devrimler", "düşük yoğunluklu savaşlar" kışkırtıyor. Küresel ölçekte savaşın mevcut tırmanışı ortasında "renkli devrimler", Ukrayna örneğinin açıkça gösterdiği gibi, kaçınılmaz olarak topyekûn savaşa yol açacaktır.

“Maduro Hükümetini Tam Olarak Destekliyoruz”

Aşağıdakiler, 22 Ekim 2025 tarihinde Caracas'ta düzenlenen Dünya Anti Emperyalist Platformu Uluslararası Anti-Emperyalist Konferansı'nda Venezuela meselesine ilişkin olarak kabul edilen sonuçtur:

Emperyalizmin güneşi batıyor. Dünya savaşını tetikleyerek, tarihin en kötü siyasi ve ekonomik krizinden kurtulmak için son çaresiz mücadelesini veriyor. **Birçok düzeydeki karşıt çelişkiler nedeniyle emperyalizm yok olmaya mahkûmdur.** Tıpkı 2. Dünya Savaşı sırasında ortaya çıkan anti faşist kamp gibi, bugün de 3. Dünya Savaşı koşulları altında anti emperyalist kamp güçlerini güçlendiriyor ve gerçeklerin de kanıtı olduğu gibi, emperyalist kampı kendi saflarına çekiyor.

Mayıs, Eylül ve Ekim aylarında Rusya, Çin ve Kuzey Kore'de düzenlenen askeri geçit törenleri, anti emperyalist kampın yalnızca adil ve barışçıl siyasi-ideolojik davayı savunmakla kalmayıp, aynı zamanda askeri güç bakımından emperyalist kampı ezici bir şekilde geride bıraktığını gösterdi. Emperyalizm düşecek. Halklar zafer kazanacak. “Bütün ülkelerin proleterleri, birleşin!” ve “Birleşen halk asla yenilmez!” sloganlarını haykırarak mücadeleye başlayan halklar mutlaka kazanacaktır. Anti emperyalizm bayrağını yükseklerde tutan ve Maduro hükümeti etrafında birleşen Venezuela halkı, kesinlikle zafere ulaşacaktır.

Dünya halkları, ayağa kalkın ve savaşın!

Emperyalist yağmaya karşı - direnin!

Faşist teröre karşı - birleşin!

Sosyalizm ve kurtuluş için - ilerleyin!

22 Ekim 2025,
Karacas

Dünya Anti Emperyalist Platformu

1. Dünya Anti Emperyalist Platformu, ABD emperyalizminin Venezuela'dan elini çekmesini talep etmektedir. ABD emperyalizmi, Venezuela'nın içişlerine yönelik tüm saldırganlık, abluka, ekonomik yaptırım ve müdahale eylemlerine derhal son vermelidir. ABD emperyalizminin tüm bu suç eylemlerinin BM Şartı'nın şiddetli ihlalleri olduğunu ve uluslararası savaş suçları davalarına ve ceza mahkemelerine açıkça tabi olduğunu kesin bir dille beyan ediyoruz.

2. Dünya Anti Emperyalist Platformu, ABD emperyalizminin Venezuela'nın meşru hükümeti olan Devlet Başkanı Nicolás Maduro liderliğindeki işçi ve halk hükümetini devirme çabasıyla gerçekleştirdiği tüm askeri saldırganlık eylemlerini, “sahte bayrak” operasyonlarını ve “renkli devrim” girişimlerini şiddetle kınamaktadır. Bu aptalca ve klişe gerici girişimlerin, Başkan Maduro etrafında birleşen ordu, komünler ve halk tarafından tamamen ezileceğine inanıyoruz.

3. Dünya Anti Emperyalist Platformu, ABD'deki emperyalist Trump yönetiminin CIA operasyonlarını onaylamasının, derhal durdurulması gereken son derece tehlikeli bir savaş eylemi teşkil ettiğini teyit eder. ABD emperyalizminin Maduro hükümetine yönelik herhangi bir saldırısının veya Venezuela'ya yönelik herhangi bir saldırganlık eyleminin, yalnızca Latin Amerika'da değil, tüm dünyada ABD karşıtı ve anti emperyalist mücadeleleri yoğunlaştıracak belirleyici bir dönüm noktası olacaktır konusunda ciddi bir uyarıda bulunuruz.

4. Dünya Anti Emperyalist Platformu, anti emperyalist, anti faşist bir hükümet olan; işçi ve halk

hükümeti olan; Venezuela'da Bolivarıcı Devrim'i ilerleten bir hükümet olan Maduro hükümetini tam olarak desteklemektedir. Maduro hükümetinin -Chavez yönetiminin meşru halefi olan hükümetin- demokratik ve yasal seçimlerle doğan meşru bir hükümet ve geniş kitlelerin sarsılmaz desteğini alan bir halk hükümeti olduğunu bir kez daha tüm dünyaya ilan ediyoruz.

5. Dünya Anti Emperyalist Platformu, Bolivarıcı Devrim ruhuna dayanan ve anti emperyalizm ve anti faşizm bayrağı altında mücadele eden Maduro hükümetiyle uluslararası dayanışmayı çeşitli boyutlarda daha da derinleştirmeye ve genişletmeye yemin eder. İlk somut adım olarak, Platformun Latin Amerika faaliyetlerini Venezuela'nın Caracas şehrine odaklayacak ve Devlet Başkanı Maduro'nun halk hükümetiyle yakın iş birliği içinde çalışarak pratikte anti emperyalist eylemler örgütleyeceğiz. ABD emperyalizminin Maduro hükümetine yönelik herhangi bir saldırısı, Dünya Anti Emperyalist Platformu'nun kendisine yapılmış bir saldırıdır.

6. Dünya Anti Emperyalist Platformu, Komutan Chávez'in vasiyeti olan “Comuna o Nada”nın ruhunu paylaşır ve savunur ve 21. yüzyılın Paris Komünleri olan Venezuela komünlerini, güçlenmeleri için mümkün olan her türlü çabayı göstererek kararlılıkla desteklemeyi taahhüt eder. **Halkın yaratıcılığını temsil eden komünlerin yenilikçi projelerinin hayata geçirilmesine yardımcı olmak için uluslararası düzeyde aktif işbirliği yapacağız.**

Birleşen halklar asla yenilmez. Comuna o Nada! ¡Viva Venezuela! ¡Victoria Siempre!

Öldüren Düzeni Yıkamak İçin Örgütlen!

*Kadına Yönelik Şiddete
Karşı Uluslararası
Mücadele Günü
yaklaşırken Türkiye’de
mücadele yürüten
Emekçi Kadınlar yeni bir
kampanya başlattılar.
Emekçi Kadınlar ile
gazetemizin 25 Kasım’a
dair yaptığı röportajı
paylaşıyoruz.*

**Emekçi Kadınlar olarak
önümüzdeki dönemi karşılayacak
bir kampanya başlattınız, nasıl
bir süreçte ve nasıl ihtiyaçlar
doğrultusunda böyle bir kampanya
oluşturdu?**

25 Kasım’a yaklaşırken her geçen yıl daha fazla kadının şiddet sonucu öldüğünü, sakat kaldığını, şiddet dolu evlerde yaşamak zorunda bırakıldığını görüyoruz. Geçtiğimiz aylarda kadınlara yönelik şiddet öylesine arttı ki 2025’in bitmesine 2 ay kala neredeyse her gün en az 3 kadın katlediliyor. Üstelik kadınların ölümü, çoğu kez şiddeti ortaya çıkaran nedenler yerine magazinел başlıkların konuşulduğu, bağlamından kopuk ve münferit ele alınan nedenlerle gerçekleşmiyor.

Bu ülkede kadınlar yaşamak istediğini haykırırken katlediliyor. Çoğu kez erkek şiddeti karşısında hayatta kalmak için mücadele eden, kaçan, koruma tedbirleri isteyen veya defalarca kez kolluğa, savcılığa giderek şikayette bulunan kadınlar, toplumda ezilen ve tehdit altında bulunan herkesi korumakla yükümlü olan devlet kurumlarının çoğu kez göstermelik prosedürleri sonrası ölüyor. Şiddet, yaşamlarımızın her köşesinde sürüyor; “kutsal” hanelerde erkek şiddeti, açlık pahasına çalıştığımız iş yerlerinde patron şiddeti biz kadınları yoksulluk içindeki yaşamlarımızın her yanında şiddetle karşı karşıya bırakıyor. Yoksulluk arttıkça şiddet artıyor, yoksulluk arttıkça şiddetten kaçarak yeni bir hayat kurma ihtimalimiz azalıyor.

Bizler de Emekçi Kadınlar olarak hayatlarımızı kuşatmış bu yoksulluk ve şiddet sarmalı içerisinde nasıl daha fazla kadına ulaşabiliriz, yaşadığımız sorunlara karşı tek tek çözüm arayışımızda güçsüzleştiğimiz bu düzene karşı birlikte mücadeleyi nasıl büyütebiliriz diye

düşünürken önümüzdeki dönemi şekillendireceğimiz kampanyamız ortaya çıktı.

Kampanya şiarınız nedir? Ve onu belirleyen etkenler neler oldu?

“Öldüren Düzeni Yıkamak İçin Örgütlen!” dedik kampanya şiarımıza. Kadınlar ölüyor, kadınları erkek ve devlet şiddeti öldürüyor. Bu yüzden kadına yönelik şiddetin hiçbir biçimini tekil ele almıyoruz, içerisinde yaşadığımız erkek egemen kapitalist düzen şiddeti, yoksulluğu, “güçlü” erkek karşısında kadın çaresizliğini yaratıyor. Üstelik bu ezilmişliğimizden besleniyor kapitalizm: Daha ucuz ücretlerle çalıştırıyor, ömrümüz boyunca evdeki tüm işleri bedava yaptırıyor, çocuğun bakımını sırtımıza yüklüyor. Karşımızda örgütlü bir kötülük var; devlet her kurumuyla kadınlara yönelik suç işliyor. 11. Yargı paketi hazırlıklarıyla bugünlerde bir kez daha gördüğümüz gibi yargısından kolluğuna, yasalarına kadar kadınları korumak yerine onlara

savaş açmış durumdalar. Bizler de bu örgütlü saldırıların karşısında ancak örgütlü bir mücadele verirse özgürleşebiliriz diyoruz.

Kampanyanızın kapsamı ve hedefleri nedir?

Kampanyamız kapsamında daha çok kadına ulaşmak için çalışmalar yürütüyoruz. Kadınların yaşadıkları saldırılar birçok boyutuyla değerlendirildiğinde semt pazarlarından tutalım yoksul mahallelerin kapılarına, üretim alanlarında işçi emekçi kadınlara, kampüslere dek ulaşabildiğimiz her yerde kadınlarla buluşuyoruz. Çoğu kez sohbetlerimizde kadınların yaşamında şiddetin ve artan yoksulluğun ne denli yıkıcı olduğunu görüyoruz, kadınların bu düzeni değiştirmek için ne kadar istekli olduklarına temaslarımızda şahit oluyoruz. Bu düzen bizi öldürüyor, peki nasıl yaşarız? Bu soru üzerine birlikte düşünmek, cevap üretmek için sohbetler ediyoruz. Çoğu kez kadınlar, yaşadıklarından çıkardıkları sonuçlarla ve uzun

tarihli erkek egemenliğinden gelen derin sezgileriyle sorunlarımızın ortadan kalkması için köklü, büyük bir değişim olması gerektiğinde hemfikirler. Tam da burada birlikte mücadele etmeyi, sistemin biz kadınları yalnızlaştırmasına, güçsüzleştirmesine karşı sorunlarımızı tek tek ele almadan, hep beraber örgütlü bir mücadeleyle eşit ve özgür yaşayacağımızı söyleyen kampanyamız, şiddet ve sömürü dolu bu düzen içinde kadınlara ulaşmak için önemli bir noktada yer alıyor.

Kampanya kapsamında çalışmalarınızı anlattınız, bir parçası olmak isteyen kadınlara çağrınız nedir?

Kampanyamız "Öldüren Düzeni Yıkarak İçin Örgütlen!" şiarıyla 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'ne kadar kadınlara ulaşmaya devam edecek. 25 Kasım'da bu çalışmadan aldığımız güçle sokaklarda birlikte yürüyeceğiz. Tüm kadınları öldüren düzene karşı gücümüzü birleştirmeye, Emekçi Kadınlar'da örgütlenmeye davet ediyoruz.

Geleceksizliğe ve Ataerkiye Karşı Gençlik Ayakta

Devrimci Öğrenciler

4 Kasım günü Yıldız Teknik Üniversitesi merkez yemekhanesi önünden YTÜ öğrencileri olarak "Rojin'e Ne Oldu? ATK Katilleri Saklama!" demek için bir araya geldik.

Kaybedilişinin 18. gününde Van Gölü'nde cansız bedeni bulunan ve geniş çaplı araştırmalar yürütülmeden valilik-emniyet tarafından intihar fikrinin yayılmaya çalışıldığı Rojin için, ilk günden bugüne, ne devletin faşist kurumları ile engellenmeye çalışılan kadınlar, ne de üniversitelerinde kayyumlar tarafından tehdit edilen öğrenciler "Rojin'e Ne Oldu" diye sormayı bırakmadı. Ülkenin dört bir yanı, kampüslerden emekçi mahallelere kadar eylem alanı oldu.

Ataerki düzenin kadınları sindirme ve susturma çabaları işlemedi. Ve nihayetinde ATK Rojin'in vücudu üzerinde iki erkek DNA'sına rastladığını açıkladı ve otopsi raporuna ekledi. Bir yıldır bu raporu açıklamayan ve

gizleyenler kadın katliamlarının önünü açmak ve failleri aklamak dışında ne yapıyor? YTÜ öğrencileri olarak bunu teşhir ederek tüm kadınları ve öğrencileri mücadeleye çağırdık.

Aslında, her gün Rojin gibi onlarca kadın sistematik olarak katlediliyor. Bundan yalnızca bir iki hafta önce, Kayseri Erciyes Üniversitesi'nde kampüsün orta yerinde Meliha Keskin, 5 yıl önce boşandığı eşi tarafından pompalı tüfekle fakülte binası önünde katledildi. Okulda Özel Güvenlik Birimleri keyfi bir biçimde öğrencinin önünü keserken, kendi kampüslerimizi bize dar etmeye çalışırken eli tüfekli erkekler, eli palalı faşistler rahatça kampüste dolaşabiliyor ve kan dökebiliyor.

Hacettepe'de yine birkaç gün önce ilerici öğrencilerin yemekhane zamlarına karşı yemekhane işgaline başlaması, ardından gelişen demokratik protestolar karşısında ÖGB

ve faşist çeteler eliyle okuldaki bu durum söndürülmek istendi. Sivil faşistler palalarıyla öğrencilere saldırdı. Tüm bunlar karşısında biz öğrenciler, bulunduğumuz okullardan, illerden dayanışmayı büyütmek adına eylemler organize ettik.

Tabii tüm bunların sonunda burjuva hukukunca yargılanan ve sesi kısılan yine bizler oluyoruz. Oysa yaşamlarımızı çalan, bizleri geleceksizliğe mahkum eden, bizleri karanlık bir geleceğin kölesi haline getirmek isteyen ve bunun uğruna her türlü insanlık suçunu işlemekten geri durmayan bu kadın düşmanı sistemin kendisidir.

Erkek egemen aklın temsilcileri, ataerki uygulamaları ile gelişen kadın hareketini bastırmaya çalışsa da; bir yandan da faşizmin sivil ve resmi kurumları aracılığıyla saldırıları ile öğrencileri sindirmeye çalışsa da, bizler zincirlerimizi çoktan kırdık!

Biz öğrenciler, geleceğimiz için ipleri kendi elimize alıyoruz. Bize reva gördükleri rezil geleceğe karşı; tüm akademik, yaşamsal haklarımız ve özgürlüklerimiz için bir araya geliyoruz. Anti-demokratik uygulamalara, geleceksizliğe, kayyumlar eliyle gericileştirilen eğitime, dinci gericiliğe ve ataerkiye karşı üniversitelerimizden sesimizi yükseltmeye devam ediyoruz.

DTCF'de, Hacettepe'de, Ege'de ODTÜ'de ve daha onlarca üniversitede olduğu gibi; üniversite öğrencileri olarak faşist saldırılara kanmadan irademizi ve mücadelemizi güçlendiriyoruz.

Kadınların Gözünden Rojava Devrimi

D. Sofia Belay

Rojava Devrimi ve onun etkisinde bulunan bütün alanlar, "kadın" için kelimenin tam anlamıyla çölde bir vaha durumundadır.

Yer Halep'te karşılıklı iki kontrol noktasının olduğu bir bölge. Şex-meqsud ya da Eşrefiye. **Özerk Yönetim'in kontrolünde olan bölge ile HTŞ'nin kontrol ettiği bölgenin sınırı.** Kontrol noktalarından birinde Özerk Yönetim'e bağlı asayiş güçleri var; diğerinde ise HTŞ veya onunla birlikte hareket eden cihatçı çeteler. Halkın iki bölge arasındaki gidiş gelişleri devam ediyor.

Bu gidiş gelişler sırasında her bölge değişiminde bu kontrol noktalarında rutin asayiş kontrolleri yapılıyor. Bir ara çetelerin noktasına bir araç yaklaşıyor ve kontrole giriyor. Araç HTŞ bölgesinden diğer tarafa geçecek. Çete kontrol noktasında normalden uzun kalıyor. Asayiş güçleri olup biteni dikkatle izliyor. Bir ara önden birinin inip arkaya geçtiğini, arkadaki birinin ise ön koltuğa oturduğunu görüyorlar. Kontrol noktasındaki çetelerin araçtakilerle konuştuğu görünüyor, bir şeyler anlatıyorlar. Sonunda kontrol bitiyor ve araç karşıdaki noktaya doğru hareket ediyor.

Bu sefer Özerk Yönetim'in bölgesine girmek isteyen aynı aracı, asayiş güçleri rutin bir kontrolden geçiriyor. Kontrol noktasında, bir kadın ve bir erkek asayiş var. Araba gözden geçiriliyor, kimliklere bakılıyor. Erkek

olan asayiş görevlisi tam arabanın geçmesine müsaade edecekken, kadın asayiş görevlisi arabanın arkasında oturan kadını görüyor ve "Bir dakika!" diyor. Arabanın erkek sürücüsüne yaklaşıyor. "Ne oldu karşıda? Ne dediler size?" diye soruyor. Sürücü bir sorun olmadığını rutin bir kontrol olduğunu söyleyip geçiştirmeye çalışıyor. Kadın asayiş görevlisi ısrarla sormaya devam edince, HTŞ'lilerin önde oturan kadın yolcuyu arkaya geçirdiklerini anlatıyor. Kadının önde oturmasının dinen haram olduğunu, şimdilik sadece uyardıklarını, ama bir daha böyle bir durumda seyahat ederlerse cezalandırılacaklarını söylemişler. Kadın asayiş görevlisi "Öyle mi!" diyerek şoföre arabayı kapattırıyor. Arabanın diğer tarafına geçip önde oturan erkek yolcuya aşağıya inmesini söylüyor. Arkadaki kadına yönelip ondan da aşağıya inmesini istiyor. Sonra da kapıyı kendisi açarak kadını arabanın ön koltuğuna oturtuyor. Yolcu kadına gülümseyerek baktıktan sonra, şoföre dönüp "E, burada da devrimin kuralları var! Şimdi yolculuğa devam edebilirsiniz." diyor.

Bize, "Rojava'ya niye devrim diyorsunuz?" diye sorsalar, tek bu olayı anlatmayız ama en başta anlatacaklarımızdan biri bu olur. **Devrimin birçok tanımı yapılabilir fakat özü**

özeti, ileriye doğru bir altüst oluştur. Bu altüst oluş, yaşamda kendini ne kadar var edebiliyorsa, devrim orada ve o kadar vardır. O kadar ve orada güçlüdür. Yukarıda anlattığımız olay, belki de çok basit bir örnek olarak algılanabilir. Devrim dediğimiz şey, onu yaşayarak öğrenecek insan için, zaten yaşama yapılan basit ve bir o kadar da köklü ve derin müdahaleler, yaşamda yaratılan değişimler değil midir? Rojava'yı anlatmak isteyen de, anlamak isteyen de, bu basit gibi görünen canlı ve köklü değişimden başlamalıdır.

Rojava Devrimi ve onun etkisinde bulunan bütün alanlar, "kadın" için kelimenin tam anlamıyla çölde bir vaha durumundadır. Rojava, içinden doğduğu bu coğrafya için, şimdi bir vaha durumuna geldiyse de, devrim öncesi söz konusu olduğunda, bu koca çölün bir parçasıdır. Bu, kadın için yaşamı durduran, yaşanılmaz bir boyutta baskı içeren, derin bir eril tahakküm içinde korkunç bir erklik üreten, kadını ve yaşamı kurutan bir çöldür.

Devamını siteden okuyabilirsiniz: <https://mucadelebirligi24.net/index.php/kadin/12335-kadinlar-i-cin-kadinlarin-gozunden-rojava-devrimi>